

F. t. 1. om retssikkerhed m.v. på det sociale område

1992, pligt til at give kommunerne vejledning inden for nævnenes kompetenceområde.

Som et led i at styrke sikkerheden for, at afgørelserne efter den sociale lovgivning er i overensstemmelse med lovgivningen, og for at styrke vejledningen foreslås det, at de sociale nævn også skal varetage opgaver med at koordinere praksis.

Området for indsatsen er i øvrigt den samme som for Ankestyrelsen, dvs. at området omfatter sagstyper, hvor afgørelserne kan efterprøves af nævnet. Uden for falder sagstyper, som ikke kan påklages til nævnet eller Ankestyrelsen, fx serviceniveaet og bistandsudøvelsen.

Det forudsættes, at de sociale nævn løser deres opgave med at koordinere praksis i samarbejde med Ankestyrelsen. Et samarbejde om at planlægge og udføre praksiskoordinering er således vigtigt for, at den regionale og centrale viden, erfaring og ressourcer bliver brugt bedst muligt. For at forbygge eventuel usikkerhed om, hvilken praksis der gælder, er det ligeledes vigtigt, at nævnene ikke uden aftale med Ankestyrelsen giver tilbagemeldinger om resultaterne af deres gennemgang af et sagsområde.

10. Fortsat udvikling.

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område giver rammer for, hvordan de sociale myndigheder skal behandle sagerne.

Det er i de enkelte kommuner og amtskommuner, at rammerne skal udfyldes, dvs. at kommunalbestyrelsen og amtsrådet konkret skal beslutte, hvordan deres administration skal tilrettelægge behandlingen af sagerne på en sådan måde, at der opnås sikkerhed og kvalitet i forvaltningen samtidig med, at borgerne oplever, at de får en ordentlig behandling.

For at stimulere til, at de lokale beslutninger og prioriteringer bliver bedre, har Socialministeriet etableret et samarbejde med de kommunale organisationer m.v. om et »Socialforvaltningsprojekt«.

Socialforvaltningsprojektet skal ikke primært lægge op til ny lovgivning, men det er forventningen, at projektresultaterne i første række vil handle om, hvordan kommuner og amtskommuner konkret og praktisk kan tilrettelægge sagsge, håndtere spørgsmål om prioritering mellem forskellige valgmuligheder, måle kvalitet m.v.

Det overordnede mål for dette samarbejde er ud fra viden om samspillet mellem borgerne og de sociale forvaltninger at komme med forslag, der fremmer en god betjening af borgerne.

Det indgår i samarbejdet med de kommunale organisationer at tilvejebringe en tværgående erfaringsopsamling, som kan støtte og videreføre aktiviteter, der kan forbedre samspillet mellem borgerne

og forvaltningerne, og som kan forbedre borgernes muligheder for aktivt at indgå i sagsbehandlingen. Det vil herved bl.a. blive belyst, at socialforvaltningernes stadig mere komplekse hverdag giver behov for yderligere uddannelse af personalet.

Det er et led i samarbejdet, at der i kommuner og amtskommuner kan sættes konkrete undersøgelser og forsøg i gang.

Socialforvaltningsprojektet, der er sat i gang, er således et fremadrettet initiativ, der kan bygge videre på de rammer, som lov om retssikkerhed og administration på det sociale område giver.

Som et første resultat af forvaltningsprojektet har Socialministeriet udsendt »Myter eller viden«, der giver forskellige synspunkter på socialforvaltningerne og samspillet med borgerne.

I juni 1997 afsluttes en første kortlægningsundersøgelse af socialforvaltningerne i 6 kommuner. Denne undersøgelse vil i løbet af 1997 blive efterfulgt af mere detaljerede undersøgelser af tilrettelæggelsen af administrationen i kommunerne. Der vil også blive påbegyndt et arbejde med at udvikle metoder, der kan bruges til formulering af konkrete succeskriterier for den sociale indsats i kommunerne.

I begyndelsen af 1997 er der truffet aftale mellem socialministeren og de kommunale organisationer m.v. om at fortsætte socialforvaltningsprojektet de kommende år.

11. Økonomiske konsekvenser

Samlet skønnes forslaget at betyde en merudgift for kommuner og amtskommuner på 11,3 mill. kr. årligt.

De økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

12. Administrative konsekvenser

12.1. Ændret tilkendelseskompetence vedrørende pensioner m.v.

Hidtil har kommunerne truffet afgørelser i sager om almindelig og almindelig forhøjet førtidspension, og de har afgivet indstillinger til revaliderings- og pensionsnævnene i sager om mellemste og højeste førtidspension. Lov nr. 448 af 1. juni 1994 gav mulighed for, at revaliderings- og pensionsnævnenes kompetence overførtes til kommunalbestyrelsen. Pr. 1. april 1997 har 31 kommuner fået overført denne kompetence. Det samtidigt fremsatte lovforslag om social pension indebærer, at kommunerne skal træffe afgørelse i alle sager om førtidspension. Det kræver i princippet ikke flere ressourcer, fordi kommunerne efter gældende regler i alle tilfælde skal forbe-